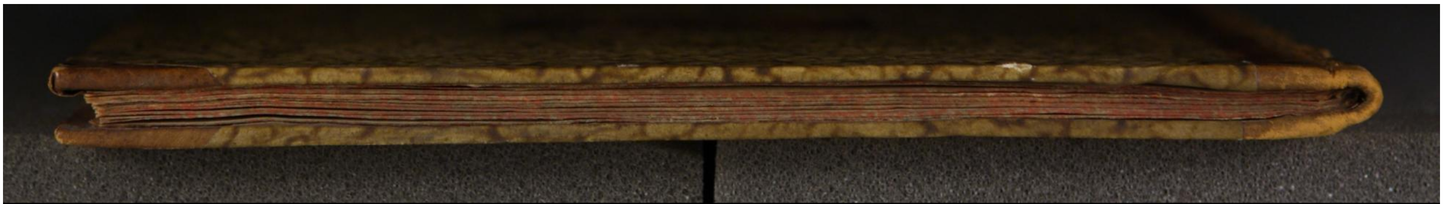
LAURENT.
SERVIES
EPISKOP RIP.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

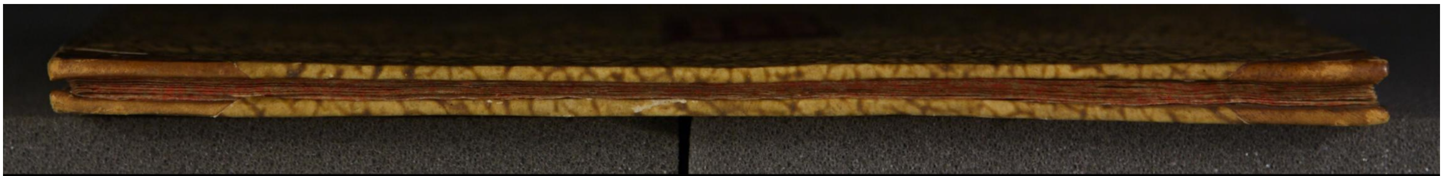
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

42,-53

DA BOX

LN 350

ex. 1

M

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

RIPENSIVM EPISCOPORVM SERIES & Vita.

Tetraſtichis compræhenſa, Schr.

Per
Iohannem Laurentium Ripenſem, Med: D. eiuſdem Collegij Canonicum.

Elegantibus [illegible] Bornichij [illegible] de Poëtis
Jo: Mollerus Isag. ad Hist. Cimbr.

HAFNIÆ
Excudebat Matthias Vinitor.
ANNO.
1591.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

NICOLAVS KAAS
DE THORVP.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

STEMMATE VIRTV-
TIBVS, DOCTRINA & DIGNI-

tate illuſtri atq; magnifico D. Nicolao Kaas de Thorup regni Daniæ adminiſtratori Pri-mario, ſummoq; Cancellario: Domino & Mecœnati ſuo colen-diſsimo.

S.

INter ſcientias vir ampliſsime, hominis in-genio apprimè dignas & neceſsarias, an-tiquitatis ſtudium haud poſtremum me-retur locum. Hoc enim memoriam no-ſtram (Cicerone, maximo illo Romanorum Oratore teſte) cum ſuperiorum ætate contexit: et ne ſemper pueri ſimus efficit: Ignorare ſiquidem ea, quæ ante-quam naſceremur acciderunt, quid aliud eſt quam perpetuò eſſe infantem? Sed per hoc origines relligi-onum & gentium, earumq; progreſſus & euerſiones indagantur: Per hoc laudabilium principum, alio-rumq; virorum excellentium dicta memorabilia, Con-ſilia ſalubria, rerumq; geſtarum euentus plerumq; for-tunati: vt econtrà nefariorum & temerariorum impe-tus turbulentiores vel ... autem inauſpicati & tragici, velut in Cebetis quadam tabula, ob ocu-los ſtatuuntur. Addo quod per hoc etiam, qui rebus geſtis nequaquam interfuêre, dum aliquid expeditè atq; eleganter memorant, ſupra cæteros intelligere & ſapere putantur. Hoc deniq; virtutes in admiratio-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

nem, ſcelera veró in extremam deteſtationem inducit: vnde ex poſteritate vel metus, vel celebratio, quemadmodum præclaré protulit Tacitus. Quos & complures hiſtoriarum fructus, olfacientes quoq; Ethnicorum eminentiſſimi quondam viri, ac ex Barbaris non abſurdi iudicij, frequentem in ſcrutandis earum monumentis operam cum iucunditate, ſummoq; cũ emolumento impendebant. Nec defuerunt inter Chriſtianæ profeſſionis heroes, alijq; viri eximij, vel etiã num deſunt, qui ex ijsdem plurimum & delectationis & commodi hauſerint. Verùm deplorandum eſt multorum præſtantium hominum & rerum memoriam, poſteritatis vel iniuriâ, vel negligentiâ prorſus extinctam interijſſe. De qua re plurimos viros clariſſimos conqueſtos eſſe, & adhuc conqueri non ſine dolore audimus. Idem & parentem meum beatæ recordationis M: Laurentium Nicolai, ſuis accidiſſe anteceſſoribus, Vinulis nimirum, ſeu Burglauenſibus Epiſcopis pené omnibus, ſubinde indolentem puer animaduertebam. Ne veró eadem obliuionis iniuriâ, & Ripenſes noſtros præſules vlterius inuolueret, aut penitus tandem obrutos deleret: amicis nuper flagitantibus, impenſius autem D: Magiſtro Iacobo Matthiæ Velleio, Diœceſis Fionicæ Superintendente, Socero meo integerrimo (cuius fallere expectationem piaculum duxi) carmine hoc breui, ſingulorum ordine patriam, geſta principaliora, obitum, & ſepulcralis monumenti iudicium, ſi non feliciter, ſincerè tamen, pro documentorum, præſertim collegij huius noſtri, aſſertionibus, fide magis conſentaneis complexus ſum. Et quandoquidem ad multifariam eruditionem, qua

animum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

animũ tuum nobiliſſimũ luculenter adeó exornaueris cognitionem vetuſtatis te coniungere, eaq́ mirificé delectari comperiam: hæc qualiacunq́ exareſcentis ingenij mei ὑπερβερεταῖα, Aceſſæi non expectata luna, amplitudini tuæ deferenda ſtatui. Ne forté ranæ inſtar Seriphiæ obmuteſcentem, diuturnius ſilentium, benemeritorum erga me tuorum, vel immemorem, vel (quod deteſtabilius eſt) ingratum conuinceret., Quæ tot tantaq́ in me, inde vſq́ ab initio curriculi, quod in ſtudiorum atq́ doctrinarum ſpacijs ingreſſus ſum, collata agnoſco: vt haud verbis quidem adumbrari, ne dum anguſta hac comprehendi charta ſatis queant. Inter quæ, magna mihi voce potiſſimum prædicanda frequenter obuerſantur: quod anno á vertente hoc 13 nutanti Muſæ ſortisq́ meæ rati, beneuolentia tua, tanquam ſydus aliquod ſalutare opportunius affulgens, regiæ munificentiæ fauonium reduxerit. Quo aſpirante conſtantius, curſum ad celebriora per nationes exteras, literarum Emporia, tutius atq́ alacrius continuare licuit. Nec tamen me ſic beaſſe, genuinæ tuæ ſatis viſum fuit beneficentiæ, niſi & fontem liberalitatis ſuæ longo terrarum interuallo ſemotum, ſæpius & abundè deriuaret. Quid, quod intra patriæ deſideratiſſimæ pomaria pedem iam reducem vix tandem fixiſſem, ad occupandam in collegio hoc fortunam, iam ante diuina mihi prouidentia, regio decreto ſed interceſſione tua deſtinatam: cum te inſtigante maieſtas regia (cuius illuſtrem animam ſuperi beatitudine coronent perenni) me clementiæ ſuæ colloquio dignata ſit: vnde, te conſultore tamen, nouis reditibus & promiſſis, validi diplomatis, auguſtaq́ manus ſuæ

 vigore

vigore confirmatis, auctum me ornatumq; abſoluit. Prætereo, cum ad eiuſdem Maieſtatem, amœnis Fal-ſtriæ in Teſquis tunc ſe venationibus recreantem, col-legarum meorum conſenſu, amandatus appuliſſem; in prædiorum quorundam permutandorum negotio cum viro verè generoſo & ſtrenuo D: Petro Gulden-ſtiern de Thym, magno regni Marcſchallo (cuius quoq; incredibilẽ hactenus humanitatem expertus ſũ) quàm benignè exceptum honeſtéq; habitum, tandem demiſeris. Sileo etiam quando paulò poſt, ab incle-mentia mortis, & coniuge amantiſſima, & ſobole ſuauiſſima ſpoliatus, mœrore penè contabuiſſem, quàm tu tantis in vulneribus (vt ſunt domeſtica om-nium acerbiſſima & plerumq; immedicabilia) præſen-taneâ cõſolationũ dulciſſimarũ medicinâ me cõfortaſti & animaſti. Sed ne fortè in verboſitatis reprehẽſionẽ vel adulationis ſuſpicionem impingam, à prolixiore benefactorum tuorum commemoratione hìc tempe-randum putaui. Pro quibus tantum tibi viciſſim debe-o, quantum hominem homini debere vix fas eſt; Quorum igitur gratam vbiq; memoriam, donec ani-ma hos vegetauerit artus, colam: & æternitati (mo-dò vitæ vſuram cum ſoſpitate, indulgentia omnipoten-tis aliquantulum prorogauerit) conſecrare conabor. Cuius obligationis teſtes ac ſponſores, ſacros hoſce proceres (inter quos & ex congentilibus tuis priſcis nobiliſſimiſq; aliquot agnoſces) ad te nunc ablego. Quibus vultu ſolito, id eſt ſereno, exceptis, ſi locum in bibliotheca tua inſtructiſſima aliquem aſſignaueris; ad alia quædam patriæ noſtræ communi in honorem & emolumentum meditata, propediem in lucem pro-

ferenda

ferenda, mihi animum extimulabis atq; confirmabis. Interea perge obſecro vir inter optimates optime, eximia beneuolentia tua liberales diſciplinas & artes amplecti atq; promouere: conſtantiq; patrocinio & authoritate tua tam ampla me, literarumq; & ingenuarum facultatum cultores reliquos (quibus deplorando hoc ſeculo Mecœnatem & aſſertorem præcipuum, diuinitus excitatum non dubitamus, & reſeruatum geſtimus) aduerſus eos qui noſtro ordini, vt accipitres Luſciniis fauent, tueri. Perge inſuper patriæ dulciſſimæ (quæ nunc ad gubernaculum ſuum te potiſſimum ſolicitis ſuſpicit oculis) religionem pietate tua fouere: leges æquitate expolire & vindicare, conſiliis, prudentià, aliisq; virtutibus heroicis, inclytam electi regis indolem, in tenellis adhuc annis illuſtrare ac ſtabilire: Incolarum deniq; ſalutem, indefeſſo ſtudio atq; magnanimitate ſartam tectam conſeruare. Glorioſiſſimũ á patriâ viciſſim deuotiſſimâ, mortalibusq; omnibus, amorem, á Muſis officioſiſſimis immenſas immarceſſibili cum laude gratias, poſt deſiderata vitæ huius fata à Deo opt: max: in Hierarchia cœleſti, beatitudinis remunerationem lucraturus ſempiternam: Vale. Ripis Cimbrorum 17 Aprilis. Anno reparatæ ſalutis. 1590.

Generoſitati & Magnificentiæ tuæ
Cliens addictiſſimus.

Iohannes Laurentius.

HISTO-

HISTORICI,
Quorum fide author in opuſculo hoc contexendo potiſsimum eſt nixus.

Annales Collegij Ripenſis.
Saxo Grammaticus.
Paulus Diaconus.
Amoinus Monachus.
Abbas Stadenſis.
M. Adamus Bremenſis.
Albertus Crantzius Hamburgenſis.
D. Chytræus.
M. Andreas VVellejus, Decanus Ripenſis.
Hiſtoria Gallica.
Functius.
Codices aliquot vetuſti, manuſcripti.

PRO.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

PROEMIVM.

Ethnica Cimbrigenis deflorеſcebat in oris,
Iam tãdem ĩpietas, ſuperis miſerãtib⁹, ipſo
Pura ſalutiferi ſpargenteq; ſemina cultus
Anſgario: Ericus, pueri cognomine, ſceptro
Danorum, factisq́; ſuis ſed maximus; æſtu
Percitus vt miro pietatis, conderet ædem
Lilifero, diuæ genitrici, in monte ſacratum:
Hic vbi cæruleis vrbs Ripa triumphat in vndis;
Quam ſtupet omnis adhuc ſeptem ſubiecta trioni
Poſteritas, reliquumq; futura ſtupeſcet in æuum.
Vndiq́; nam vaſtos pario de marmore muros
Explicat, atq; arcus ſculptoris ab arte decoros.
Atria quid memorem ſublimibus alta columnis?
Aut quid hyperboreo fulgentia tecta metallo?
Quid turres? inter ſua quæ pinnacula condunt
Nubila, ridentes Phariæ miracula Memphis.
Iſta quòd inuitæ ſtent ſqualida pondera terræ,
Et modo barbaricum monumenta gementia faſtum,
Nunc fædis caueæ bubonibus atq; lacertis.
At contrà hic ſolidum decus, hic quoq; priſca pennãt
Commoda; nam dubijs quarum quæ maxima, nautis
Dira procelloſi maris euitare pericla.

Circa annum Chri: 848.

Saxo Gra: lib: 9. Crant: in Metrop: lib: 1. c: 78. . Adam. Brem: lib: 1. ca. 25. Chytræus in Saxonia.

A: C: 860.

D: A: VVelleius in Adam: Br: lib: 1: c: 26.

B Vt

Vt breuia, & Syrtes, & ſaxa latentia monſtrat
Vertice: quò ſubeant lætis tuta oſtia velis.
Pectore ſed ſæuas tormenta vomentia maſſas,
Horriſono infeſtos quibus impete proterit hoſtes
Exerit: (arquatis hinc tot quod cingitur antris)
Pendula prævalidis at coſtis, ſuſtinet æra,
Quæ tremulo quatiunt ſonitu compulſa virûm vi
Fundamenta vrbis, lata & vicinia, ſiue
Triſtia luctificis deplorent funera bombis.
Siue etiam lepidis totam concentibus vrbem
Ad pia feſtiuis inuitent ſacra diebus.
Inter quæ rutilis operoſa altaria ſtellis,
Et varia Eöis paßim donaria gemmis,
Spargere ſydereos radijs mirantur honores.
Nec minus harmonicis modulis imitantia cantus
Angelicos mulcent deuotas organa mentes.
Cuncta quis enumeret? neq; ſic contenta voluntas
Feruida magnifici vel larga potentia regis:
Multa ſed aßignat plenos penſura medimnos
Prædia, per varias & iura vigentia terras.
Succeßor quæ ſæpè pius ſtabiliuit & auxit
Irreuocabilibus ſummi per numinis iram,
Chriſticolamq; fidem, diplomata & inclita, votis.
Tanta ruiniferis quo fabrica poßet ab annis

Vulnera

Vulnera ſanare, & lapſum reparare decorem
Et ne ſorte ſacri parca premerentur alumni,
Secura ſed mente DEO Muſisq; vacarent.
Atq; ſuis demum fas & reuerentia ſtaret
Debita præſulibus: Quorum, ſed ſtamine craſſo,
Texere fert animus ſeriem, vitamq; necemq;,
Priſca ſinunt quantum documenta, fidesq; iubebit
Credere, truncatis calami ſed acumine nugis.
Tu modò cœleſtis, conatibus annue præſul,
Docta cohors vatum, properæq; ignoſce Camœnæ.

1. LEOFDAGVS A. C. 948.

Saxo lib: 10. Ad: Brem: lib: 2. c: 2. & 16 Chytræꝰ in Sax:

Alma Leofdagum fulgere biuertice mitra
Ripa ſtupet, primus dum noua ſacra facit.
Hunc Friſius produxit ager: ſed Cimbrica taxat
Cùm vitia, & zelo numina vana graui:
Turba ſuperueniens iaculis incredula, myſtem
Mactat, vbi tentat per vada cæca viam:
Martyrio ſic dogma probans: miracula fama eſt
Ad tumulum varijs emicuiſſe modis.

Huic ſucceſsiſſe Fulbertum Saxo lib: 10. meōrat: ſed anāles noſtri deſignatum tantum aſſerunt.

2. OTHINCARVS. A: C: 991.

De hoc Saxo lib: 10. A: Brē: lib: 2. C: 26. & 34. Cognomento is magnus ille fuit. quinq; regnorū poſſeſſor.

Sanguis Othincaro regalis contulit albo
Stemmata, ſed faſces orba caterua ſacros.
Ille ſua cohibens rabidos virtute maniplos,
Cultibus induxit tempora tuta pijs.
Hinc à rege (ſibi quod auunculus ille) Canuto,
Impetrat officio, iura petita, ſuo.
Proxima limitibus, Cimbros deſcernere certis
Cura: ſed hinc gnatum ſubſtituiſſe, fuit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

3. CHRISTIERNVS. A: C: 1019.

Chriſtiernus meritis ad culmina ſancta paternis
Euehitur, Latio non renuente patre.
Namq́ prius genitor, Ripenſi cuncta cathedræ
Quæ bona poſſedit, conditione dicat:
Quò ſacra nempè ſuos penes eſſet habena nepotes
Iugiter, At ſtabilis non fuit illa fides:
Flamine nam (cuius memorantur nulla vetuſtis
Facta notanda libris) hoc pereunte perit.

4. IARALDVS. A: C: *poſt ſchiſma biennale.* 1040.

Gothicæ hũc fuiſſe originis ſunt qui putant.

Succeſſurus eras charo VValdmare parenti,
Sed datur à leuibus mœſta repulſa viris:

Inter hoſce Valonem, & poſt hunc Oddomonem ſurrogatum A: Brem: tradit. De quibus tamen in faſtis noſtris mentio nulla,

At contrà externo ſacrata tiara Iaraldo;
Fallitur augurio ſpes maleſuada ſuo.
Quas pietas congeſſit opes, nam diſſipat ille,
Faſtu, delicijs, ambitione, iocis.
Sacrilegis templum manibus ſpoliauit vt ipſum,
Perſida furtiuæ dat citò crura fugæ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

5. THVRO. 1117.

Diro ſacra cohors monſtro laniata, Thuroni
Deſtinat exhedræ iura relicta ſuæ.
Quam varia aggreditur conuexi fornicis arte
Ornare, & mirum continuaſſet opus:
Sed reges bello inuoluens, & deniq; contra
Nicoleo Ericum, claſſica ſæua canens:
Cum reliquis, Scanos quos tunc armauit in acres
Cimbria, mitratis oppetit ille tribus.

Huius meminit Saxo lib: 13. Et Crantz: in Dania lib: 5. cap: 13. & 16.

Toconem nominans.

A: C: 1134.

6. NOTELIVS. 1135.

Notelÿ veteres ſi geſta notanda notaſſent,
Poſſet & iſta ſuis Muſa notaſſe notis.
Fama fidem ſparſit tamen hunc (ſi nuda meretur
Fama fidem) ſæuis conſtuduiſſe dolis.
Inſtinctuq; ſuo, nigrum exſtimulaſſe Plogonem,
Vt ferro regis rumperet exta ſui.
Sed famæ nil credo vagæ: perſæpè venenum
Stringit in inſontes, inuida lingua viros.

A: C: 1139.

Cædis huius mẽtionem facit Sa: lib: 13. Crant: in Dania lib: 5. ca: 19.

7. ASCHE.

7. ASCHERVS. 1141.

Nec minus Aſcheri (ſi quæ tamen llla fuerunt)
Grandia Lethæis facta teguntur aquis.
Fortè ſed eximios incuria lenta labores
Diſtulit Hiſtoriјs inſeruiſse ſuis:
Aut fera conatus fregerunt tempora, namq;
Concutit & ſanctos iſta procella viros.
Quid quòd propoſitum virtutis ſæpè benignum
Anticipare leui mors ſolet atra pedes?

8. HELIAS. 1142.

Flander, & á patriјs Helias mœnibus exul,
Cuſtos ſacrata promtus in æde venit.
Principibus ſed grata viris, vbi facta locaſset,
Strenuus altrici præſul in vrbe viget.
Ex olitore dedit victori exempla Sueноni,
Noxia qui celeri germina falce necat.
Vim contra hoſtilem, complura hinc munit aſyla,
Fertq; Leofdago buſta propinqua ſacro.

De hoc Saxo lib: 14. Et erant: in Dania lib: 5. c: 29. A: C: 1150.

9. RA.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

9. RADVLPHVS. 1152.

Inſula ſuſpecto defertur ſacra Radulpho,
Anglia quem noſtris miſit amœna plagis.
Sed quia conſilijs † VValdmarum ſæpè potentem
Rèxerat, obiectum dilueratq; nefas:
Excipitur tandem: vitaq; habituq; ſolutum
Mox ſatagens clerum ſtringere lege ſuum.
Confectum curis, morbiq; vredine corpus,
Altare horribilis mergitur ante crucis.

† Primus hic eius nominis fuit Danorum Rex.

10. STEPHANVS. 1171.

Emta cuculigerum Stephanum ſuffragia cogunt
Deſerere † Herriuadi iura ſuprema gregis.
Et capere Antiſtes, quos fert venerandus honores,
Quòd probus, & quòd ab his, eſſet alumnus agris.
Grandior hic vrbis, medijs pars arſit in vndis.
Arſerunt ſacris, & pia templa ſuis.
Luxit & is clerum cultus leuitate prophanum:
Cuius ad auſtrales eminet vrna fores.

† Cœnobium hoc in Scania quõdam fuit famoſiſſimum.

A: C: 1176. kalend: Octobr.

11. HO

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Ripenſis † Vinulo fit præſule, præſul Homerus,
  Lucius vt bullis iuſſerat ipſe ſuis.
Qui numero fratres duodeno clauſit, adæquans
  Præbendas totidem, quêis fruerentur, erat.
Auro aras radiare iubet, calicesq;, crucesq;,
  Argento ampullas, turibulumq́; ſuo.
Intulit & varijs præclara volumina ſcriptis;
Slauo arma: indè † Locus dat monumenta Dei.

† Paul: Diac: Vinulos vocat, q̃s alij Vinnilios, Venzalios vel Burglanenſes.

Saxo in fine lib: 14 & 15.

† Monachorum olim Domicilij, tertio ab vrbe lapide, Cimbris Lyom Kloſter: à quo prouincia Lyherrid appellationem ſortita videtur.

12. OLAVS. 1204.

VValdmarj ſolito dictata notare ſecundj,
  Mox decus Olao pontificale datur:
Fert pariter lacero donaria plurima templo,
  Amplificat ſolium lege bonisq; ſuum.
At decimas plebem docturo pendere iuſtas,
  Pro decimis, lapidum grando proterua, venit.
Nemo ſed inuito perit vnquam Numine, tandem
  Huic quoq; digna Dei fert Hypogæa Locus.

Ordinis arbitrio (non regis vt anteá) ſacri,
Præſulis arripuit munia iuſq; Thuo:
Preſbyteros ſocias vitæ abiurare coegit,
Atq; maritalis pignora chara thori.
Eſtonibus tandem victis, noua corripit arma,
Vlturus regis perfida vincla ſui.
At quia vertiſti peltam Dithmarſe, prementi
Lytra hoſti, noſtro ſed dedit oſſa choro.

A: C: 1227. Crantz: in Saxonia lib: 7. ca: 41. & in VVãdalia lib: 7. ca: 8.

14. GVNNERVS. 1230.

Qui rata pontificum decreta, Deiq; ſtatuta
Nouit; Cæſarei ſtrictaq; iura fori.
Regis & ad placitum VValdmari condere leges,
Queîs Cimbri iuſtis ſtantq; caduntq; modis.
Ex Nemeſis verna Gunnerum Eccleſia ſenſit
Patronum, ſtudijs & ſchola cepta ſuis:
Collegis curam cuius quoq; poſtmodò ſanxit,
Hinc ſua membra Loco contumulanda Dei.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Magnanimum patriæq́ ſuæ, regiq́ fidelem
 Protinus Eſgerum conſona vota legunt.
Compulit Ericum, duce quo tunc ampla vigebat
 Cimbria, rapta ſacris reddere iura locis.
Hinc furit Herculeas quatiens gens ruſtica clauas, A: C: 1256.
 Nobilibus nimium pernicioſa viris:
Quam ſimul vt domuit, meritis fert præmia tantis,
 Sed præceßori proxima buſta ſuo.

16. TYCHO. 1274.

Quem ſparſiſſe ferunt Damarum paſtor in agro,
 Myſtica ſed plebi pabula Tycho ſuæ:
Ipſe laboriferis, vt Cincinnatus, ab aruis
 Munia cum lacrymis, iußa retractus adit.
Quæ locuplete quidem cenſu ditauit, & ornat,
 Supremum hinc noſtra clauſit in vrbe diem.
Nubifer horribilem turris dedit antè ruinam, A: C. 1289.
 Comminuens miſeris tecta viroſq́ modis.

Per ſolita ad tantos ſuffragia ſcandit honores,
Sanguine Chriſtiernus nobiliore ſatus:
Fecerit ille ſcholas quanti, Puggardia monſtrat,
Et data cum varijs prædia lata bonis.
A: C: 1301. 8 Kalend: 9bris. *Flammea tunc iterum Vulcani ſæuijt ira,*
Depopulans validas funditus vrbis opes.
At cum rege ſuo Sclauorum vt contudit arma,
Cæruleo chorus hunc marmore noſter habet.

18. IOHANNES, HEF. 1313.

Cruda colant alij truculenti caſtra Gradiuj,
Pro mitris galeas, ſpicula proq; libris.
Relligioſa iuuant Venerandum templa Iohannem,
Et pax & ſtudijs, docta caterua pijs.
Ac ſua ne ſtaret dubijs Eccleſia neruis,
Mille dedit patrum ſcripta polita fide:
Quæ ſimul & docuit, ſimul & ſacrata peregit
Officia: hinc placido fine ſolutus obit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

19. IACOBVS SPLITAE. 1327.

Strenuus hunc ſequitur Splitaſa ſtirpe Iacobus,
Seu lorica ſibi, ſeu toga ſumta fuit:
Nam violenta ſuis virtutibus arma repreßit,
Holſatum Comitis, cimbriacię ducis:
Hic VValdmarus erat, crudelis at ille Gerhardus
Vindice Randruſia cæſus in vrbe manu. A: C: 1340.
Inde patrocinio, regisq́ vigebat amore,
Dextera Chriſtierno ſed modò tumba premit.

20. PETRVS TVRONIS. 1345.

Num tua dic aliquis lacerauit retia caſus?
Vel rimoſa tibi Petre, Carina fuit?
Aut tantum ad pelagus, nullis teris ocia curis?
Sed monet officij te Deus ipſe tuj.
Spumeus in totam Neptunus irruit vrbem,
Fluctibus inuoluens templa, domosq́, ſuis: A: C: 1362. in nocte B. Marcelli
(Deucaleonæus quondam vt cataclyſmus) at vndas
Effugis, in ſicco poſt tumulande choro.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Magnos magna decent, Magnum miramur et ipſum
Nil magni magna conſuluiſſe manu,
Quod prodeſſe queat, vel delectare, valerent
Et faſtj æterno magnificare ſtylo.
Aſt vbi deſinimus laudanda patrare, viciſſim
Poſteritas ceſſat laudibus ipſa ſuis.
Sed nece præuentus, noſtra hic exſpirat in vrbe,
Poſt magnos linquens nomina ſola rogos.

22. IOHANNES MICHAELIS. 1369.

Stirpe bonisq; potens, & acuta mente Iohannes,
Cura ornat Spartam fertiliore ſuam:
Plura redundantes ſoluentia rura medimnos
Legando cathedræ, parta valore, ſacræ.
† Margarin optatis dominam iuuat indè talentis,
Eſſent regali quœ reditura fide.
At noſter reliquis chorus hunc quoq; miſcuit vmbris,
Nuda licet, nullas Parca moratur opes.

† Semiramis hæc Danica dicta, trium regnorum moderatrix.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

23. ESCHILLVS. 1388.

Nec minus Eſchillum virtus decorauit, & ortus,
Quàm quoq; magnificis ſors opulenta bonis:
Vſibus vndè ſuis & Margaris inclyta, puri
Marcarum argenti millia quinq; leuat.
Tunc Lyomæa ſacro ceßit prouincia iuri, A: C: 1400.
Firmaq; † Troiburgum, tunc Hypotheca ſtetit.
Sed noua presbyteris poſtquam decreta tuliſset,
Hunc Chriſtierne tibi tumba ſiniſtra tegit.

† Arx vetuſtate celebris, nunc ſedes nobiliſsimi D. Petri Rantzovv, ſplendiſsima.

24. PETRVS LYCKE. 1409.

Stemmatis antiqui Petrus generoſa Propago,
Quem fortuna ſuis vexit & alma rotis.
Hanc vbi nam varijs ſedem ſucceßibus, atq;
Firmaßet doctis, doctior ipſe, viris.
Archi dehinc præſul, Lundenſi fulget in Vrbe,
Primatem agnouit Suetia tota ſuum. A: C: 1418.
Ad ſynodum patribus tandem per regna coactis, A: C: 1425.
Conclusit Canones relligione ratos.

Inter patres concilii Conſtantienſis & hic recenſetur. A: C: 1414.

25. CHRI.

25. CHRISTIERNUS HEMMINGI. 1418.

Inclyta Chriſtierno debetur gloria, caſus
Proq; aris varios, dum ſubit atq; focis.
A: C: 1443. *Ad decimas populum, cum nobilitate frementem*
† *Reppulit, & iuſtum † regis id ante thronum.*
Chriſtophori nimirum tertii. *Raptantesq; auſus manibus bona ſacra proteruis*
Stringere in effrenos, fulmina dira, viros.
Mars ſed ei quæ damna dedit, rex iure rependit;
Ius tandem hac, rigidæ ſenſit in vrbe necis.

26. HENRICUS STANGBERG. 1455.

Quis ſatis Henricj, quo ſtirps ſtanbergica quondam
Floruit, ampla ſtylo facta decente feret?
Palladia geſtans qui pectus ab arte politum
Munifico doctum fouit amore gregem.
Cauit & in clarÿs niſi per trieterida caſtris
Sudaſſent, canonis ne ferat ordo, viros.
Religionem auxit normis, opibusq; cathedram,
Hunc ſed auita, ſuo fornice, crypta tegit.

27. PE.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

27. PETRUS NICOLAI. 1465.

Quæritur Antiſtes humili cur plebe creatus
Fit Petrus? in cauſſa eſt ingenioſus erat;
Nec virtute minor, quam docta nobilis arte,
Nobilitant tenues, nam ſatis iſta, viros;
Diaq; conciliant magnatum pectora; ſic is
Et valido regis floret amore ſui.
Vt reliquis Patriæ mitratis mutua iunxit
Pacta, ſacrum Andreæ conditur antè typum.

28. HARTVICVS IVVL. 1483.

Mox ſubit Hartuicus, qui ſanguine cretus equeſtri
Iulia cui nomen gens dedit, atq; decus;
Cuius in orbe quidem virtus, & docta refulſit
Gloria, ceu cæco ſtella coruſca freto:
Vis pelagi, cataracta poli, populiq; rigores,
Tunc ſimul in ſolitis præualuêre modis.
Rex quia cunctatur, collegæ damna rependunt; Iohãnes hic erat eius nominis primus.
Inde ſub Auſtralem iuſta ſuprema crucem.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

29. IVARVS MVNCK. 1499.

Sed præ nobilibus decus admirabile Munckis,
Candida purpureis, ſunt quibus arma roſis;
Spontè reſignatas ab auunclo, Iuarus habenas
Suſcipit, ad Iuli iuſſa ſecunde tua.
Intimus hinc quatuor viget ordine regibus: ipſi
Et columen patriæ, deliciumq; ſuæ:
Vi tamen immitis cecidit necis: atq; ſtupemus
Eius in Auſtrali, marmora celſa loco.

30. OLAVS MVNCK. 1539.

Iamq; ſacrum eximio ſolium, iam mitra vacabat
Olao, patrui poſt pia vota ſui;
Dogmata ſed nuper præcone renata Luthero,
Romanæ turbant relligionis opus;
Namq; viam monſtrant aliam, meritumq; ſalutis
A: C: 1536. *Ac aliam populo, præſulibusq; fidem.*
Quæ ſimul amplexus, parens regiq;, ſuisq;,
Abdicat Attalici ius, titulumq; ſtatus.

31. M.

31. M. IOHANNES VVANDALVS. 1537.

Ecce reformati iam lux, & gratia cultus,
Sunt tandem miris creſcere viſa modis:
Papa ſed, & raſi fratres, tonſæq; ſorores,
Cumq; ſuis, veluti monſtra virusq; ſacris:
Vandale Goslarica prognate ſed vrbe Iohannes
Laxaſti vt ritus + rege iubente nouos.
Et tua gliſcentes rexit vigilantia cœtus:
Hinc ſummæ in media conderis ædis humo.

+ Chriſtiano nempè 3. cui cognomentum pij & pacifici meritò tribuimus.

32. M. IOHANNES THAVSANVS. 1542.

Poſt varios caſus, poſt mille pericula vitæ
Pro Chriſto, patriæ proq; ſalutæ ſuæ:
Dum ſtabili tumidos ſuperat virtute Sophiſtas,
Papicolamq; fugat voce ſtyloq; gregem:
Tanta hæc Thauſano, + rex munia deſtinat ipſe
Præmia pro curis, proq; labore decus:
Et tamen hunc centro templi merſere gementis
Pro miſeris curæ, pro pietate labor.

+ Et hic Chriſtianus ille tertius.

33. PAVLVS MATTHIÆ 1561.

Regia doctiloquum dubijs Academia Paulum
Cœtibus atq; ſacris, ſollicitata dedit:
Ille prophanorum documenta profeſſa Sophorum
Linquens, æthereo fit tuba fida Sopho:
Præſulibus viuumq; alijs paradigma, regendo
Prudenti ſortem ſimplicitate ſuam.
Patria laude viri ſtimulata, repoſcit eundem,
Quem ſibi doctorem nunc fouet, atq; patrem.

34. M. IOHANNES LAGO-NIVS. R. 1569.

Virtutes venerande tuas, & facta Iohannes,
Poſteritas digno carmine grata canet,
Tu modo commiſſum ſolito moderamine munus
Promoue, & audenti iura ſacrata fide.
Nec moueare minis, neq; vi, numeroue malorum,
Pro cauſis etenim ſtat Deus ipſe pijs.
Ipſe tuos Pyleum canos extendat in æuum,
Vt vigeant meritis templa ſcholæq; tuis.

EPILO-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

EPILOGVS.

HÆc de præſulibus, tenui ſed arundine, tantis
Patria chara tuis, leuibus meditabar in horis:
Quando Caledonias Sextus qui temperat oras — Iacobꝰ VI. Scotorum Rex.
Imperio, validas iuuenili in pectore flammas
Erga Danigenam, regali ſanguine Nympham,
Progeniem, ſed diue tuam Friderice foueret, — Anna Friderici 2. F.
Fluctibus Oceanus, quas nec compeſcere cunctis,
Frigoribus neq; Bruma ſuis aſperrima, quiuit
Acrius at medijs algoribus arſit & vndis.
Impatiensq; moræ, varius quam texere cœpit
Æölus, intruſis gelido Borealibus antro
Flatibus, & dubijs lenta in ſtatione carinis:
Protinus ad rutili verſus ſarraca Bootæ,
Horrida non trepidans immenſi monſtra profundi,
Nec factum Leandre tuum, ſyrtesue doloſas,
(Ipſe pater flexis loco Delphinibus vdo
Neptunus, Tritona vocans nixusq; tridente,
Æſtus miratur tantos, & prædicat auſus:
Traijcit Vndifragi ſpatioſa volumina ponti:
Perq; niues Annam, ſeptemq; per alta Trionis
Indagat iuga Saxorum, ſyluasq; profundas:
Inuentam lætus ſceptri, Thalamiq; iugalis

 Conſor-

Conſortem aſciſcit: ſuperisq́; fauentibus, apta
Tunc flammis medicina data eſt, tunc digna laborum
Præmia, & hinc regnum noſtris ſociantia regnis
Fœdera, gliſcentes & compeſcentia lites.
Dent ſimiles Henrice tuis Dux inclyte votis
Euentus: parili quando ſtimulatus ab æſtu,
Balthica tam cupidis nunc ad miracula velis
Incumbis, veterumq; operoſa palatia regum:
Regia quò viduos tibi Elizabeta dolores
Pellat, & illuſtri faciat te prole parentem
Sæpius, vnde tuis ſit Brunſuicenſibus, inter
Pax, amor, atq; fides Danosq;, Scotosq; perennis.
Deniq́; dent regnis placidiſsima tempora noſtris,
Legibus & florere ſuis, florere ſupremi
Relligione Dei ſincera: adoleſcere regem
Virtute & meritis, & maieſtate, potenti
Atq; manu addictæ ius dilataret Coronæ.
Nobilitati etiam conſeruent ſtemma, decusq́;,
Et ſolida clero vitam pietate: cupitum
Multiplicent plebi lucrum: cunctisq́; ſalutem.

Henricus Iulius Brunſvvicenſiũ & Luneb: Dux.

Elizabetha Frid: 2. F: priõgenita.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 350 4° copy 1